

ת"פ 47120/02/16 - מדינת ישראל, נגד יהונתן חזן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 47120-02-16 מדינת ישראל נ' חזן

בפני כב' השופט אילן סלע

מדינת ישראל,

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),

ע"י עו"ד מיכל בלומנטל

המאשימה

נ ג ד

יהונתן חזן

ע"י ב"כ עו"ד אביאל קריא

הנאשם

גזר דין

הכרעת הדין וטיעוני הצדדים

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן.

2. במסגרת הכרעת הדין מיום 5.02.19, נקבע כי ביום 20.12.15 בשעה 19:00 באזור גשר המיתרים בכניסה לירושלים התקיימה הפגנה בה השתתפו כ-400 איש. ההפגנה הייתה כנגד השב"כ בנוגע לחקירת חשודים בפיגוע בכפר דומא. במהלך ההפגנה החלו המפגינים להשתולל במקום תוך שהם חסמו את כביש הכניסה לירושלים בעמדם על הכביש, וזרקו אבנים וגדרות ברזל לעבר כוחות המשטרה. הנאשם, אשר סיים באותה עת את עבודתו בבית קפה סמוך, יצא להתבונן במתרחש, ובשלב כלשהו החליט להצטרף למפגינים.

3. עוד נקבע, כי בשלב מסוים, קרא מפקד כוח המשטרה במקום למתפרעים להתפזר, ובמהלך פעולת המשטרה לפיזור ההתפרעות, פנה הנאשם לשוטרים ואמר להם כי התנהגותם היא "התנהגות של נאצים". לטענת השוטרים, הוא אף קילל אותם וירק לעברם, ובשל כך הוא אף הואשם בעבירה של העלבת עובד ציבור. ברם, בהכרעת הדין הוא זוכה מעבירה זו, אך לא בשל כך שהדברים לא נאמרו ונעשו על ידו, אלא בשל כך שדבריו של הנאשם ומעשיו לא נקלטו על ידי השוטר אליו הם היו מכוונים. הנאשם גם זוכה מעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו שיוחסה לו בכתב האישום.

4. נוכח גילו של הנאשם במועד ביצוע העבירה, 18 שנים ו-5 חודשים, הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו. מהתסקיר נלמד אודות הנאשם, בכלל זה בעיותיו הרפואיות הלא קלות, המונעות ממנו לעסוק בעבודה פיזית ומפעילות גופנית. כיום, הנאשם משרת כחייל בשירות סדיר, הוא תאר מוטיבציה גבוהה לשירות ואת הרגשתו כי הוא תורם

בתפקידו. קצינת המבחן ציינה כי לקראת סוף שירותו, מתכנן הנאשם להשתלב בתכנית "מעוף" ובכוונתו ללמוד חינוך ולעסוק בהדרכת נוער בסיכון. כיום, הוא מלווה בהתנדבות נוער בסיכון בשכונת מגוריו. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם בגר ממועד ביצוע העבירה, וכיום, לאחר ששירת שירות צבאי והתחתן, הוא מצוי במקום שונה. הנאשם גם קיבל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה עליהם. בשולי התסקיר באה קצינת המבחן בהמלצה לשקול את ביטול הרשעתו של הנאשם, נוכח גילו הצעיר, העדר עבר פלילי וחלוף הזמן מביצוע העבירה. כמו כן, היא המליצה על השתתפות עונש של"צ בהיקף של 60 שעות והתחייבות להימנע מעבירה.

5. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים בעבירת ההתפרעות, בכלל זה שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי. מדובר באירוע בו הייתה פגיעה בגורמי אכיפת החוק, כשנזרקו כלפיהם אבנים וגדרות ברזל, ונחסמו כבישים ראשיים בכניסה לעיר ירושלים. הנאשם לקח חלק פעיל בהתפרעות זו, אף שלא נטען כי הוא בעצמו השליך אבנים על השוטרים. לצד זאת, הוא קילל אותם וירק לעברם. היא טענה למתחם ענישה הנע ממאסר על תנאי וקנס ועד מאסר קצר לריצוי בפועל, ותמכה טיעוניה בפסיקה.

6. באשר לנאשם נטען, כי יש לזקוף לזכותו את גילו הצעיר, העדר עבר פלילי ואת נטילת האחריות על ידו. לכן, נטען, יש לגזור את עונשו בתחתית המתחם. לצד זאת, נטען, כי אין מקום להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם. זאת, בשל אי התקיימות התנאים שנקבעו לכך בפסיקת בתי המשפט - חומרת העבירה אינה מאפשרת "לוותר" על ההרשעה והעדר נזק קונקרטי. גם טיעונים אלו נתמכו על ידה בפסיקה.

7. מנגד, ציין ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם שביצע את העבירה על גבול הקטינות. הוא נעדר עבר פלילי, לפני העבירה ולאחריה. הוא הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם - המשבר שעבר בתקופה בה נעברה העבירה ומצב בריאותו, ועתר לביטול ההרשעה, נוכח פגיעתה החמורה בנאשם. גם ב"כ הנאשם תמך את טיעוניה בפסיקת בתי המשפט.

8. הנאשם ציין בדבריו, כי הוא מקבל על עצמו כל עונש שיושג עליו. הוא הביע חרטה על המעשה וציין כי כיום הוא בתחילת דרך חדשה בחייו, ומבקש שלא יהיה בעברו זה כדי לפגוע בו בדרכו בעתיד.

דין והכרעה

תחילה לעניין שאלת ביטול ההרשעה.

9. אכן הכלל הוא, כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם (ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פ"ד נ(3) 682 (1996)); רע"פ 1666/05 **סטבסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.03.05)). הימנעות מהרשעה תתאפשר רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן לא מתקיים יחס סביר בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי וחומרתה של העבירה ((ראו למשל: ע"פ 7109/14 **סייג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.11.14); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.07)). בעניין **כתב** (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 342, 337 (1997)) נקבעו שני תנאים מצטברים שבהתקיימותם ניתן להימנע מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה: (א) "על ההרשעה לפגוע פגיעה

חמורה בשיקום הנאשם"; (ב) "סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה...". לעניין זה, יש לבחון גם את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי (ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד(3), 685 (2000); ע"פ 9893/06 בעניין **לאופר**).

10. באשר לתנאי המתייחס לסוג העבירה בנסיבותיה. אכן, אין מדובר בעבירה קלה. מדובר בעבירה שנועדה להגן על ערכים חשובים ומשמעותיים, כשמירה על הסדר הציבורי ועל שלום הציבור וההגנה על בטחונו. לא נעלם ממני כי במקרה זה, לא רק שההתפרעות פגעה בסדר הציבורי והצרה את רגליו של הציבור מלעשות שימוש בשטח הציבורי ובכלל זה בדרך של הפרעה לתנועה, אלא שההתפרעות כללה גם ידוי אבנים וגדרות ברזל לעבר כוחות המשטרה. ואולם, הנאשם עצמו לא נטל חלק בידיוי האבנים, וכאמור, הוא לא הגיע במיוחד למקום, ואך בחר להצטרף בדיעבד (בכך שונה עניינו מהמקרה שנדון בעפ"ג (מחוזי-ים) 51369-12-16 **שפירא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.17)), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, שם הנאשם "היה מודע לכך שהוא מגיע להשתתף בהפגנה, במהלכה מיידיים אבנים לעבר שוטרים". כאמור, די בכך היה כדי להרשיעו בעבירת ההתפרעות, אך לדיון בשאלת האפשרות "לוותר" על ההרשעה במקרה זה, יש לתת את הדעת לנסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם. עבירה שכזו בנסיבות אלו, היא מסוג העבירות בהן ויתור על ההרשעה לא יפגע פגיעה מהותית בשיקולי הענישה האחרים (ראו: ע"פ 1721/12 **איראשי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.03.14). אגב, באותו עניין ציין בית המשפט מקרים שונים שעניינם בעבירות חמורות יותר שבתי המשפט נמנעו מהרשעת הנאשם. לצד זאת, ההתפרעות בה הורשע נאשם במקרה שנדון ברע"פ 54/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.01.15) אליו הפנתה ב"כ המאשימה שונה בתכלית, שכן באותה התפרעות נפגע שוטר מיידי בקבוק תבערה, והנאשמים שנדונו באותו עניין הורשעו גם בניסיון תקיפת שוטר בצוותא, כשהם מזויינים באבן).

11. ובאשר לפגיעה בשיקומו של הנאשם. אכן, ניתן לטעון, כפי שטענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם לא הציג פגיעה קונקרטית וחמורה שתגרם לו כפועל יוצא מהרשעתו, השונה מהפגיעה שישנה בכל מי שמורשע בדינו. זאת, ולו בשל כך שכיום הנאשם טרם סיים את שירותו הצבאי, טרם החל ללמוד, וודאי לעבוד, ולא ניתן לכאורה להצביע על פגיעה קונקרטית כלשהי. ואולם, אני סבור כי מכלול הנסיבות המיוחדות של הנאשם, יש בהן כדי להצביע על פגיעה ממשית ביכולתו של הנאשם למצוא עבודה. כפועל יוצא מכך, הפגיעה של ההרשעה חמורה בצורה משמעותית באופן שיש בה כדי ליצור יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מההרשעה לנאשם, לבין חומרתה של העבירה והאינטרס הציבורי. זאת על שום מה?

12. הנאשם, יליד 1997, כיום בן 22, חייל בשלהי שירותו הצבאי. הוא נישא לאחרונה, ונעדר עבר פלילי כלשהו. תסקיר שירות המבחן בעניינו חיובי, ועל אף שהנאשם ניהל את משפטו, אפשר שבצדק - שכן הוא זוכה משלוש עבירות שיוחסו לו: העלבת עובד ציבור ושתי עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - הוא נוטל כיום אחריות על העבירה בה הורשע והביע חרטה כנה על כך. את העבירה ביצע חודשים מועטים מאז הפך לבגיר, והתרשמתי גם אני, כפי שהתרשמה קצינת המבחן, כי הנאשם מצוי במקום אחר מזה בו הוא היה בעת ביצוע העבירה. בכלל זה, גם יש להביא בחשבון את חלופי הזמן מאז ביצוע העבירה, ארבע שנים, במהלכן לא נפתח הליך כלשהו כנגד הנאשם. לנאשם בעיות בריאותיות לא מעטות ולא קלות. חרף בעיות אלו, מהן הוא סובל מגיל צעיר, הוא לא נמנע מלשרת שירות צבאי מלא, בשל החשיבות שהוא מייחס לכך, ואת השירות הוא עושה מתוך מוטיבציה גבוהה. בעיותיו הבריאותיות מגבילות אותו, ומונעות ממנו מלעסוק בעבודות שונות ומגוונות והן מצמצמות את אפשרויותיו התעסוקתיות. הוא הצהיר על כוונתו,

לעסוק בתחומים בעלי חשיבות ציבורית, בכלל זה תפקידים חינוכיים בליווי בני נוער, ולא מצאתי מקום לפקפק בכך, בפרט שגם כיום, תוך כדי שירותו הצבאי, הוא עוסק בתחומים אלו בהתנדבות. בשל כל אלו, אני סבור כי הצבת מחסום ההרשעה בפניו, עלולה, בנסיבותיו המיוחדות, להוות פגיעה ממשית, שאינה עומדת ביחס סביר לחומרת העבירה בנסיבותיה והאינטרס הציבורי. לא בכדי ראתה קצינת המבחן להמליץ במקרה זה על ביטול הרשעתו של הנאשם, ולטעמי, כאמור, צודק לעשות כן.

13. סופו של יום אפוא, אני נעתר לבקשת ב"כ הנאשם, מאמץ את המלצת שירות המבחן ומורה על ביטול הרשעתו של הנאשם.

14. לצד זאת, הנאשם יבצע 100 שעות של"צ (היקף מצומצם קמעא, בשל מצבו הבריאותי), בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן בתוך 30 יום.

הובהר לנאשם, כי אם לא יבצע את השל"צ לשביעות רצון שירות המבחן, בית המשפט יהיה רשאי לדון בעניינו מחדש, ובכלל זה להרשיעו ולהשית עליו עונש אחר.

15. כמו כן, הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מהעבירה בה הורשע במשך שנה מהיום. ההתחייבות תחתם בתוך 10 ימים שאם לא כן הנאשם יאסר למשך 20 יום או עד לחתימתו על ההתחייבות, לפי המוקדם.

ערעור בזכות לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז כסלו תש"פ, 15 דצמבר 2019, במעמד המתייצבים.